1963
ଏପ୍ରିଲ 9

ବିହାରି ମିଲ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଅହମ୍ମଦାବାଦ ମହାନଗର ନିଗମ

(ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବି. ପି. ସିହ୍ନା, ଜେ. ସି. ଶାହା ଏବଂ
ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟଙ୍ଗର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଅପିଲ - ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ - ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପିଲ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ନିୟମ - ବିଧାନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହେଲା - ନୂତନ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ନୂତନ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରି ନୂତନ ବିଧାନ - ପୁରୁଣା ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ - ନୂତନ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ କି - ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1915 (1915 ର Bom. 1) । ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1954 (1955 ର Bom. 27), ଧାରା 90 ।

1942ରେ, ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1915 ଅନୁଯାୟୀ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ପୌର ନଗର ଅଧୀନରେ ଥିବା ଏକ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କରିଥିଲେ । 1950 ମସିହା ଜୁଲାଇ 1 ତାରିଖରୁ ଏହି ନଗରକୁ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ମହାନଗର ନିଗମରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଥିଲା । 1915 ଅଧିନିୟମକୁ ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1954 ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏପ୍ରିଲ୍ 1, 1957 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । 1958 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 28 ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କେତେକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଯଥାର୍ଥ କି ନୁହେଁ ।

1963
ବିହାରି ମିଲ୍ସ
ବନାମ
ଅହମ୍ମଦାବାଦ
ମହାନଗର ନିଗମ
ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ସିହ୍ନା

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଆଦେଶରୁ 1954 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଅପିଲ ବୋର୍ଡରେ କୌଣସି ଅପିଲ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ ହୋଇପାରିବ । 1954 ଅଧିନିୟମରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ଜଣେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1954 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 90 ରେ ଥିବା ସଞ୍ଚୟ ଖଣ୍ଡ 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଜାରି ରଖିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ମଧ ଜୀବନ୍ତ ରଖିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିନଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀ ହୋଇନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶର ପ୍ରଭାବ ପକାଇନଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ବୋର୍ଡରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 1962 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 133 ଏବଂ 134 ।

1958 ର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 140-47 ରେ ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 27/1955 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଅପିଲ ବୋର୍ଡର 23 ଜାନୁଆରୀ, 1959 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଜି. ବି. ପାଇ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ଓ. ସି. ମାଥୁର* ଏବଂ *ରବିନ୍ଦର ନାରାୟଣ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ *ଏସ୍. ଟି. ଦେଶାଇ* ଏବଂ *ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍* ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନା

1963, ଏପ୍ରିଲ 9 । ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା -

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୁଇଟି ଏକୀକୃତ ଆବେଦନ, ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ, 1954 (1955 ର ବମ୍ବେ XXVII)ର, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅଧିନିୟମ ଭାବରେ ସୂଚିତ ହେବ, କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି, ବିଶେଷ କରି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 90 ର ବ୍ୟାପକତା ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଉପରେ, ଯେଉଁଥିରେ ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ (1915 ର ବମ୍ବେ I) ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କିଛି ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ ହେବାର ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା I

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ପୌର ନଗର, ଯାହା ଅହମ୍ମଦାବାଦ ମହାନଗର ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା-ଏହି ଅପିଲ ଗୁଡିକରେ ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଯାହାକୁ ଏହା ପରେ ଯଥାକ୍ରମେ ନଗର ଏବଂ ନିଗମ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ- ଅକ୍ଟୋବର 1,1941 ରେ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଖୋଖରା-ମହମ୍ମଦାବାଦ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା I ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ଜୁଲାଇ 14, 1942 ରେ ବମ୍ବେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା I ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ I ଶ୍ରୀ ଆର୍. ଏନ୍. ପାରିଖ୍ ଶେଷରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ I 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କରିଥିଲେ I ବମ୍ବେ ପ୍ରାଦେଶିକ ମହାନଗର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1949 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନଗରକୁ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ମହାନଗର ନିଗମରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଜୁଲାଇ 1, 1950 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା I ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା 1915ର ଅଧିନିୟମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1957 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରୁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା I ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିବା ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରି ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 23,

1958 ରେ ଏକ ସ୍ମାରକପତ୍ର ସୂଚିତ କରିଥିଲେ । ବମ୍ବେ ସରକାର ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପିଲ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିଥିଲା, ଏବଂ ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଅର୍ଥାତ ସମସ୍ତ 151 ଅପିଲ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଣି କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅପିଲ ବୋର୍ଡର ଜାନୁଆରୀ 23, 1959 ତାରିଖର ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

1915 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ କିଛି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯାହା ଦଶଟି ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଅନେକ ଉପ-ଧାରାରେ ରହିଛି । ଧାରା 30 ର ଉପଧାରା (3A), (3B), (3C), (4), (6) ଏବଂ (9) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଧାରା 31 ଦ୍ୱାରା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ, ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ 1915 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ବିଷୟଗୁଡିକ ଧାରା 33 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କ୍ଷମତା ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା କେତେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା 1915ର ଅଧିନିୟମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ଧାରା 90 ଦ୍ୱାରା କେତେକ ଆଦେଶ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲା, ଯାହା ପରେ ସ୍ଥିର କରାଯିବ ଏବଂ ଆଲୋଚନା

କରାଯିବ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଧାରା 31 ଜଣେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରେ, ଯିଏକି 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ଅଟନ୍ତି । ଧାରା 32ରେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଯାହାକୁ 1915 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରେ । ଧାରା 32 (1), ଖଣ୍ଡ (v), (vi), (viii), (ix), (x) ଏବଂ (xiii) ବ୍ୟତୀତ ଧାରା 33 ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ, ଯେତେବେଳେ କି ଉପରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ, ଧାରା 35 ଅଧୀନରେ ଗଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ନିକଟରେ ଅପିଲ କରିବାର ବିଷୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ, 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ସହିତ ତୁଳନା କରିଛି । ଯଦିଓ ପୂର୍ବ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଏକ ଅଂଶ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅପିଲ ବୋର୍ଡକୁ ଅପିଲ ଯୋଗ୍ୟ । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା ଯେ 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶ୍ରୀ ପାରିଖଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇନାହିଁ ।

1915 ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥିର କରିବା ପରେ, ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ 1915 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶ୍ରୀ ଆର. ଏନ. ପାରିଖଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ସେହି ତାରିଖରେ ଏବଂ ପରେ ଏପରି କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବିଦ୍ୟମାନ ନ ଥିବାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ନିକଟରେ

1963
ବିହାରି ମିଲ୍ସ
ବନାମ
ଅହମ୍ମଦାବାଦ
ମହାନଗର ନିଗମ
ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ସିହ୍ନା

ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା 23 ଜାନୁଆରୀ 1959 ରେ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଆଦେଶର ବୈଧତା, ଯାହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ରହିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବୋର୍ଡ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହା ବିଦ୍ୟମାନ ଏକମାତ୍ର ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ଭୁଲରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ହେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ 1915 ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତ ନିର୍ମାଣ ଉପରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ରାୟ ଦେବା ପାଇଁ ଅପିଲ ବୋର୍ଡର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା । ଆମ ମତରେ, ଏହି ବିବାଦ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 90 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇପାରେ:

"(1) ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମ 1915, ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଛି ।

(2) ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଉଚ୍ଛେଦ ସତ୍ତ୍ୱେ........ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇଥିବା ଆଇନ ଅଧୀନରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଏହି ଅଧିନିୟମ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, ସେହି ଅଧୀନରେ ବଳବତ୍ତର ରହିବ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ...."

1963
ବିହାରି ମିଲ୍ସ
ବନାମ
ଅହମ୍ମଦାବାଦ ମହାନଗର ନିଗମ
ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନା

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇଥିବା ଆଇନ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଜାରି ରଖିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଜୀବନ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ସଞ୍ଚୟ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ସଞ୍ଚୟ ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ରଖାଯାଇ ନଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 35 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ଆଦେଶକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା ସରକାରଙ୍କ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଦେଶ ବିନା ସ୍ୱତଃ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀ ହୋଇନଥିଲେ; ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ପରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆଦେଶର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗୁଜରାଟ ସରକାରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଅଭାବ ଦୂର ହୋଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ କେତେକ ତ୍ରୁଟି ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର ବମ୍ବେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା (ସଂଶୋଧନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବୈଧତା) ଅଧିନିୟମ, 1960 (1960ର ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଅଧିନିୟମ XXIV) ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ର ଉପଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ "ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ, ଯାହାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ବଳବତ୍ତର ରହିଛି", ଯାହା ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଗୁଜରାଟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇନଥିଲା, କିମ୍ବା ଗୁଜରାଟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବୈଧତା ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଧିନିୟମ ପାରିତ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଅପିଲ ବୋର୍ଡ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା ନଥିଲା, ତେଣୁ ବୋର୍ଡ

1963
ବିହାରି ମିଲ୍ସ
ବନାମ
ଅହମ୍ମଦାବାଦ
ମହାନଗର ନିଗମ
ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ସିହ୍ନା

ସେଗୁଡିକ ସହିତ କାରବାର କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ନ୍ୟାୟିକ ପରିସର ବାହାରେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଆଦେଶର ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଭାବହୀନ ଦେଖାଯାଉଛି ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନିଜେ ସେହି ନିରର୍ଥକ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତତଃ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଦାୟୀ ଥିଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।